

РЕШЕНИЕ

№ 15182

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1788** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на У. О. К., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място] ал Зор, гражданин на Сирийска арабска република, срещу Решение № 9-В от 22.01.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-74 от 07.01.2026 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят твърди, че с последващата си молба е ангажирал писмени доказателства относно държавата си на произход, които отговарят на изискването по чл.13, ал.2 от ЗУБ, тъй като се отнасят до нововъзникнали обстоятелства за положението там. Съществували и лични обстоятелства като пол, възраст, етнос и местоживееене, които засягали кандидата по начин, относим към основания за закрила по Директива 2011/95/ЕС, които неправилно не били преценени и допуснати до разглеждане по общия ред. Жалбоподателят счита, че административният орган не е анализирал новите данни за заплахи спрямо него и неправилно не е ценил новите доказателства, като е отрекъл тяхната доказателствена стойност. Навежда твърдения за несигурност в обстановката в С., за случаи на агресия и насилие, вкл. срещу цивилни лица и представители на етно-религиозни общности, липса на гласувана Конституция и проведени избори. Твърди се влошаване на ситуацията със сигурността от м. декември 2024 г.,

опасност от гражданска война, създаване на хуманитарни коридори за извеждане на цивилно население, посочени в Обобщен международен доклад на Съвета за сигурност на ООН от 19.11.2025 г. и Доклад на Бюрото за разследващи репортажи и данни (BIRD), изготвен с подкрепата на Международен институт за преса (IPI) и Европейски център за журналистика (EJS). Твърди, че опасенията на жалбоподателя касаят всички, които не подкрепят политиката на новите управляващи, поради които доводите на административния орган за избягване на задължителната военна служба са неотнормисими. От друга страна твърди, че е заплашен от насилствено военно вербуване от кюрските сили (SDF). Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ оспорва жалбата, чрез юрк. П.. Излага съображения за законосъобразност на оспореното решение.

Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-6846 от 30.07.2024 г. по описа на ДАБ У. О. К., [дата на раждане] , арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен, за първи път е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Впоследствие представил извадка от граждански регистър.

На проведено на 14.08.2024 г. интервю сирийският гражданин заявил, че в С. е работил като сервитьор и има завършено полувисше образование информатика. Не заявява проблеми по религиозни причини, но напуснал страната си, защото трябвало да служи в казармата. Живял е в [населено място] ал Зор, където имало сблъсъци между режима и кюрдите, както и между кюрдски арабски племена. Било опасно за него заради иранските милиции, които било шиити. През 2016 г. брат му, който по това време бил студент, бил насилствено взет от режима в казармата, но там го удряли с автомат по главата и той вече не бил нормален. Напуснал С. нелегално на 07.07.2024 г., с трафикант за Т., където останал 3 дни в [населено място]. Влязъл в България нелегално на 10.07.2024 г. и сам се предал на властите. Не бил съден или осъден в държавата си на произход Напуснал С., тъй като не желал да служи в казармата, войната в района била опасна за живота му и след случилото се на брат му, не искал същото да се случи и на него. Като основна причина за напускане на страната си на произход сочи войната, в района му имало племена, кюрди, руснаци и иранци. Всяка от групировките можело да го накара да се присъедини насилствено към нея. Градът бил разделен на две части, управлявани от кюрдите и от американците. Не изразил желание за връщане в С. поради заплахата за живота му там – или трябвало да служи в казармата и да убива хора или той да бъде убит.

С Решение № 11647 от 08.11.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на сирийския гражданин е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че изтъкнатите от кандидата причини за напускане на С. не попадат в предметния обхват на чл.8, ал.1 от ЗУБ, а кандидатът е напуснал страната си без видима причина, възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията ѝ е съществувал вътрешен въоръжен конфликт, характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие. Органът е съобразил изнесените от кандидата факти, че не е издирван от лица и организации, не е получавал призовки или повиквателни за служба, поради което е приел, че той е напуснал страната си по лични причини.

По-нататък в решението, административният орган е изложил мотиви, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото той не е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки

посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил заплашен от унизително отнасяне или наказание, нито са налице данни, че в бъдеще ще бъде изложен на реален риск от въпросните посегателства при евентуално връщане в С..

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а именно поради заплахи, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

След извършен анализ на информацията за обстановката в С., изложена в Справки с вх. № ЦУ-1624 от 12.07.2024 г. и вх. № ЦУ-1841 от 23.08.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, органът не е установил разширенията, дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, преценени във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочено е в решението, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира над 60 % от територията на страната, докато зоните под контрола на кюрдските Сирийски демократични сили (SDF) включвали големи части от провинциите Д. ар Зор, Р., Х. и части от провинция Х., или общо около 25 % от територията на страната. Западната част на провинция Д. ал Зор, на запад от река Е., където е разположен [населено място] ал Зор, се контролирала от официалното правителство на С. и неговите ирански и руски съюзници. Източната част на провинцията, на изток от река Е., се контролирала от SDF. Формиран е извод, че в страната на произход на кандидата не е налице въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна опасност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ безогледното насилие в С. следвало да е изключително, което не се установявало от цитираната справка.

Посочено е общо в решението, че не са налице предпоставки за преоставяне на статут по чл.8, ал.9, чл.9, ал.6 или чл.9, ал.8 от ЗУБ.

Решение № 11647 от 08.11.2024 г. е обжалвано пред Административен съд София град, който с Решение № 12360 от 09.04.2025 г. по адм.д. № 12082/2024 г. е отхвърлил жалбата. Съдът е обсъдил в решението си промяната в С. след падане на режима на Б. А., като е отбелязал, че въпреки, че обстановката в С. остава непредвидима и нестабилна, като цяло сигурността в страната се подобрява. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 10124 от 21.10.2025 г. по адм. д. № 7206/2025 г. на ВАС.

Сирийският гражданин е подал процесната втора молба № КП-01-74 от 07.01.2026 г. за международна закрила, която обосновава с нови обстоятелства относно държавата си на произход. Твърди преследване от новата власт, водещо до риск от психическо и физическо насилие, свързано с религиозните или политическите му убеждения и риск от наказание, в случай че бъде върнат в държавата по произход, във връзка с военните действия между правителството и кюрдите, както и хилядите инциденти със сигурността. Навежда твърдения за основателни опасения от дискриминационни мерки, тъй като е част от арабското малцинство в област, управлявана от кюрдите, в която кюрдските екстремисти набират войници. По тези доводи твърди основание за закрила по чл.8, ал.1 от ЗУБ. В допълнение, навежда доводи за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ, във вр. чл. 15, б. “в“ от Директива 2011/95/ЕС във връзка с обстановката в провинция Д. ал Зор, вкл. с позоваване на Справка с вх. № МД-02-423 от 05.08.2025 г. На Дирекция „Международна дейност“. Цитира становище на Министерството на външните работи на Република България, според което в С. продължават военните действия и

убийствата на етническа основа, което обосновавало извод за безогледно насилие. Оспорват се данните, че сирийските граждани се завръщат доброволно в страната си.

Постановено е оспореното Решение № 9-В от 22.01.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № КП-01-74 от 07.01.2026 г. Административният орган се е позовал на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

След изброяване и анализ на приложените към последващата молба писмени доказателства административният орган е приел, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като посочените от чуждия гражданин статии от интернет не произхождат от официални източници, а представляват медийни публикации. Посочено е, че според цитирана от кандидата Справка с вх. № МД-02-398 от 21.07.2025 на ДАБ при МС не се установяват данни понастоящем конфликтът в С. да е на нива, обосноваващи извод за съществуване на реален риск чужденецът непременно да понесе тежки посегателства. Представените публикации от интернет не доказвали твърденията на кандидата за нововъзникнали проблеми в С., тъй като той е напуснал родината си заради влошената обща обстановка. От друга страна, молителят не сочел данни, които са насочени пряко към личността му.

В решението е цитирана информация от Справка с вх. № МД-02-650/15.12.2025 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ, според която В. комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) продължава да подкрепя завръщането на сирийски бежанци в техните райони на произход, а на граничния контролно-пропускателен пункт "Д." 191 семейства (общо 978 души) получават транспортна и логистична подкрепа до различни дестинации, включително Х., Х., И., А., Р., провинция Д. и Д.. Цитирана е Справка с вх. № МД-02-572/20.10.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, от която става ясно, че преходната администрация в С. премахва задължителната наборна военна служба, освен в ситуации на национално извънредно положение. Според различни източници, сирийската армия ще се превърне в армия от доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва, с цел осигуряване на границите на страната. Все пак оставало възможно провеждане на потенциална кампания за наборна служба в случай на национално извънредно положение. Подчертано е, че самата наборна служба е легитимно право на държавата и като цяло не би отговаряла на изискванията на член 9 от Директива 2011/95/ЕС.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 04.02.2026 г. Жалбата е подадена на 05.02.2026, т.е. в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.2 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № ЦУ-РД-05-110 от 03.04.2023 г. на председателя на ДАБ за определяне на М. З. Й. за интервюиращ орган и при липса на данни за нарушение на процедурата по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ и на срока по чл.76б, ал.1 от

ЗУБ – 14 работни дни от подаване на молбата. Правата на кандидата в производството за закрила надлежно са охранени чрез връчването на Съобщение рег. № УП-6846 от 12.01.2026 г. и Указания рег. №УП-6846 от 12.01.2026 г. относно реда за подаване на молба за международна закрила и за процедурата, която ще се следва. На молителя е предоставен 7-дневен срок за представяне на писмени доказателства и същият е уведомен, че преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата му молба, ще бъде преценена нейната допустимост по смисъла на чл.13, ал.2 от ЗУБ. При тези данни от административната преписка съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на сирийския гражданин или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Изложеното определя спора като материалноправен – по приложението на чл.13, ал.2 от ЗУБ.

Молба за закрила вх. № КП-01-74 от 07.01.2026 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и той не е напуснал територията на Република България. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т. нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е, преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че от кандидата са установени или представени нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за

предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложението смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

В последващата си молба кандидатът претендира за закрила на основание чл.8, ал.1 от ЗУБ поради религиозни и политически убеждения във връзка с военните действия между правителството и кюрдите и счита, че може да бъде обект на дискриминационни мерки като част от арабското малцинство в област, управлявана от кюрдите, в която кюрдските екстремисти набират войници.

Според съда, случаят е специфичен, доколкото първата молба рег. № УП-6846 от 30.07.2024 г. за закрила и постановеното по нея Решение № 11647 от 08.11.2024 г. на председателя на ДАБ при МС произхождат преди значимата политическа промяна в страната на произход на кандидата от 8 декември 2024 г., когато коалиция от въоръжени опозиционни групировки, водена от Х. Т. аш-Ш. (HTS), свали правителството на Б. ал-А., слагайки край на над 50-годишното управление на партията Баас в С.. На 29 март 2025 г. властите обявяват ново преходно правителство, водено от бившия лидер на HTS А. ал-Ш., което да управлява страната в продължение на пет години, докато не бъде приета постоянна конституция и не се проведат национални избори. Още в първата си молба за закрила кандидатът е посочил, че всяка от групировките в провинцията, в която живее, може да го накара да се присъедини насилствено към нея. В Решение № 12360 от 09.04.2025 г. по адм.д. № 12082/2024 г. на АССГ, относно наведените от жалбоподателя опасения от принудителна мобилизация от някоя от групировките, съдът се е позовал на Решение на СЕС по дело С-238/19 касателно отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, като е приел, че по делото липсват доказателства на кандидата да са изпращани призовки или покана за мобилизация. При обсъждане на основанията за закрила по чл.9, ал.1, т.1-3 от ЗУБ, конкретно относно провинция Д. ал Зор, съдът се е позовал на Справка вх. № ЦУ-1841 от 23.08.2024 г. на дирекция „МД“ – ДАБ, т.е. съдържаща данни преди 08.12.2024 г. Действително, в съдебното решение е обсъдена промяната в страната на произход на кандидата след 08.12.2024 г., но е прието, че тя не се отразява на изводите на административния орган относно липса на основания за закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ. По идентичен начин в потвърдителното решение на ВАС, вкл. въз основа на актуални справки за С. от 21.07.2025 г. и 30.09.2025 г. е прието, че не се касае за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за мигрант, респ., че в С. не се установява обща ситуация на ширещо са насилие или въоръжен конфликт.

При тези данни относно мотивите на Решение № 11647 от 08.11.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, както и на потвърдителните съдебни решения, съдът намира, че изтъкнатите от кандидата в последваща му молба от 07.01.2026 г. обстоятелства, свързани с опасност от принудително вербуване от кюрдски екстремисти в провинция, в

която те управляват, вкл. при управлението на Временното правителство на С., *не са преклудирани при предходното разглеждане на първата молба за закрила*. Остава спорно изпълнението на допълнителното изискване по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новоизтъкнатите елементи от бежанската история, които не са преклудирани при предходното разглеждане, да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

По силата на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

Релевантна информация относно държавата на произход на кандидата по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС се открива в официален източник, свободно достъпен на Интернет сайт ecoi.net: Насоки от 1 декември 2025 г. с автор EUAA – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO) относно Сирийската арабска република.

В документа, неизчерпателно са посочени следните лица, които биха могли да отговарят на условията за статут на бежанец с голяма вероятност:

- Лица с различни СОПИЕСК (сексуална ориентация и/или полова идентичност и изразяване, и сексуални характеристики) и
- Лица с предполагаеми връзки с И. (съображенията за изключване са особено важни за този профил).

Допълнителни насоки са предоставени относно обстоятелствата, влияещи върху риска, които могат да повлияят на вероятността за предоставяне на статут на бежанец за следните профили:

- Лица, свързани с бившето правителство на С.
- Лица, опасяващи се от насилствено или детско вербуване от кюрдските сили
- Лица, за които се смята, че се противопоставят на SDF/YPG (Кюрдски отряди за народна защита)
- Журналисти и други медийни специалисти
- Кюрди
- А.
- Друзи
- Ж. и момичета
- Деца

Съдът отбелязва, че относим към жалбоподателя е единствено профила на лице, опасяващо се от насилствено или детско вербуване от кюрдските сили.

Според Насоките на EUAA военната интеграция на въоръжени групировки в Новата сирийска армия на преходното правителство остава основно предизвикателство. Въпреки че Сирийската национална армия (СНА) номинално е част от Министерството на отбраната (МО), тя продължава да действа с различна степен на автономност и фрагментирани командни структури. Някои въоръжени групировки се съпротивляват на интеграцията, докато други са преименувани на официални подразделения на МО без

структурна реформа. Сирийските демократични сили (С.) остават напълно независими, като преговорите за интеграция продължават. Екстремистките групировки, включително И., остават активни, а израелските военни операции продължават. Новата сирийска армия се състои от бивши опозиционни фракции и нови попълнения, но ѝ липсва смислена реформа. Някои фракции, включително СНА, са извършили нарушения срещу цивилно население, особено в крайбрежните райони и районите с мнозинство от друзи. Според документа, към 29 септември 2025 г. преходното правителство контролира по-голямата част от сирийската територия, освен управляваните от Сирийските демократични сили (SDF) райони в *североизточна С.* и предимно контролираната от друзи провинция С.. Силите на преходното правителство и Сирийските демократични сили (SDF) *действат в непосредствена близост* в провинциите Р. и Д. *ез-Зор. Сирийските демократични сили (SDF) контролират северната и североизточната част на Д. ез-Зор*, [община] и части от Р., особено около [населено място]. Докато С. контролират повечето иракски гранични контролно-пропускателни пунктове в Източна С., силите на преходното правителство поддържат присъствие на граничния контролно-пропускателен пункт А. К.-Ал К.. И. окупира части от Ю. С. и извършва мащабни въздушни удари, особено в Д., Д. и Л.. Той поддържа присъствие в Г. възвишения и активно взаимодейства с друзкото малцинство, противопоставяйки се на разполагането на сирийски военни сили южно от Д..

Според Насоките на ЕУАА споразумението, подписано през март 2025 г. между преходното правителство и Сирийските демократични сили (С.), доведе до значителен спад във въоръжените конфронтации между фракциите на С. и Сирийската национална армия (СНА), номинално свързани с правителството. Напрежението между С. и преходното правителство обаче остана и интегрирането на военните и цивилните институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (ДААНЕС) в държавата остана до голяма степен нерешено към края на септември 2025 г.

Според т.3. Субекти на преследване или сериозна вреда

3.4. Сирийските демократични сили

Сирийските демократични сили (С.) са военен съюз, в който кюрдските Отряди за народна защита (YPG) са водещ компонент.

През март 2025 г. С. и Преходното правителство се споразумяха да интегрират силите на С. в националната армия и Министерството на отбраната, прекратявайки военните действия и прехвърляйки контрола върху стратегически обекти. Първоначалните стъпки включваха изтегляне на С. от кюрдските квартали Шейх М. и А. в [населено място] в началото на април и частично предаване на язовир Т., като съвместни патрули отбелязаха ранен напредък. Въпреки това, кюрдският призив за федерализъм ескалира напрежението, което накара двете страни да засилят позициите си близо до язовира. До края на май 2025 г. преговорите за язовира останаха нерешени, без постигнато окончателно споразумение, което подчертава продължаващите търкания въпреки първоначалното сътрудничество.

На 9 август 2025 г. сирийската държавна информационна агенция съобщи, че преходното правителство се е оттеглило от планираните преговори в П. със SDF, след като подкрепена от SDF конференция призова за децентрализация, подчертавайки продължаващите трудности при прилагането на споразумението от 10 март за интегриране на SDF в държавните институции.

Сирийските демократични сили (SDF) са извършили множество сериозни нарушения на

човешките права. Те са арестували и/или задържали лица, възприемани като противници на SDF/YPG, поддръжници на преходното правителство, цивилни лица и персонал на Сирийската национална армия (SNA), които са се завърнали по домовете си в контролирани от SDF райони след предишно разселване, лица, дезертирали от SDF и членове на техните семейства, както и лица, свързани с бившето сирийско правителство. По време на някои от акциите, проведени от SDF, членовете им са извършвали физически нападения срещу жени и момичета. Докладите описват също насилие срещу журналисти и други медийни специалисти и *случаи на лица, опасяващи се от принудително или детско вербуване от кюрдските сили.*

Съдът съобразява, че кандидатът няма профил на противник на SDF/YPG, не е обявил да е поддръжник на преходното правителство, не е свързан със Сирийската национална армия (SNA), не е лице, дезертирало от SDF, както и лице, свързано с бившето сирийско правителство, не е журналист или медиен специалист.

По-нататък, пак според Насоките на EUAA И. продължава атаките си срещу Сирийските демократични сили (SDF), което съвпада с нарастващите опасения относно сигурността на местата за задържане, в които се настаняват бойци на И. в североизточната част на страната, тъй като финансирането за тяхната поддръжка и персонал става несигурно. Съобщава се за спорадични атаки на И., насочени към силите на преходното правителство и цивилни, особено в провинция Д. ез-Зор.

Т. извършва военни атаки, насочени към Сирийските демократични сили (SDF), и провежда въздушни удари и удари с дроне в С. С., удряйки цивилни и критична гражданска инфраструктура. От края на март 2025 г. Т. и подкрепяната от Т. Сирийска национална армия (SNA) се въздържат от участие във военни действия. Тази пауза в боевете се простира от К. по поречието на река Е. до Р. „Революционно младежко движение“, известно още като „Патриотично еволюционно младежко движение“, свързана с YPG/PKK въоръжена групировка, **задържа деца за вербуване**. Съдът съобразява, че кандидатът няма такъв профил на лице, заплашено от детско вербуване. В т.4.4. от Насоките на А. е обсъден профила на лица, които се страхуват от принудително или детско вербуване от кюрдските сили, с последна актуализация - декември 2025 г., който се отнася до темата за вербуването от Сирийските демократични сили (SDF)/YPG и от „Патриотично-революционно младежко движение“.

Въпреки че лидерите на Сирийските демократични сили (SDF) се споразумяха през март 2025 г. да интегрират своите въоръжени сили и граждански институции в Преходното правителство, представители на кюрдските политически и въоръжени групировки, включително SDF, колективно отхвърлиха опита за централизиране на властта в Д.. Към момента на писане на статията споразумението от март 2025 г. все още не е приложено. *В резултат на това, водените от кюрди сили все още се считат за автономни, докато не се появи потенциална нова информация, потвърждаваща интеграцията им в новата сирийска армия.*

SDF/YPG са недържавни въоръжени сили, следователно недоброволното набиране от SDF/YPG се счита за принудително набиране. *Принудителното набиране и набирането на деца са от толкова тежък характер, че биха се считали за преследване.* Продължават случаите на набиране на деца от SDF и Кюрдския женски съюз (KWU). YPG и кюрдските отряди за защита на жените (YPJ) са набирали и използвали момчета и момичета на възраст от 12 години. През 2025 г. всички случаи на вербуване на деца бяха приписани на Кюрдското революционно младежко движение. Към момента на писане на

статията имаше много малко информация за произхода на вербуваните деца.

Индивидуалната оценка дали има разумна степен на вероятност лицата да бъдат насилствено вербувани от кюрдските сили, трябва да вземе предвид обстоятелствата, влияещи върху риска, като например:

- П. и възраст: мъжете на възраст между 18 и 31 години са изправени пред риск. През юни 2019 г. кюрдската администрация прие закон за „Задължение за самозащита“, според който наборната военна служба стана задължителна за всички мъже, жители на територията на DAANES, включително сирийски граждани и кюрди без гражданство, на възраст между 18 и 31 години. Жените могат да се присъединят към YPJ доброволно (съдът отново отбелязва, че кандидатът няма такъв профил).

- Етнорелигиозен произход: *Кюрдите са основната цел. Други етнорелигиозни групи са по-малко изложени на риск.* По-точно, християните не са били подложени на същото ниво на прилагане на „Задължението за самозащита“ като кюрдите. Освен това се твърди, че DAANES е по-предпазлив при прилагането на закона за „Задължение за самозащита“ в региони, доминирани от араби.

Макар, че рискът от принудително набиране като такъв може по принцип да не предполага връзка с причина за преследване, последиците от отказа биха могли, в зависимост от индивидуалните обстоятелства, да обосноват такава връзка, наред с други причини, с (приписано) политическо мнение, тъй като отказът за такова набиране би се възприемал като политическо мнение.

Според Насоките на EUAA сунитските араби формират най-голямата етнорелигиозна група в С. и живеят в цялата страна. Преходното правителство е доминирано от министри от сунитски арабски произход, а ръководните позиции в полицията, Службите за обща сигурност (GSS) и армията са до голяма степен заети със сунитски араби. Новият съвет за фетви е съставен изцяло от сунитски членове, а ислямската юриспруденция е основният източник на законодателство. Сунитските араби не могат да се считат за хомогенна група, тъй като те варират според политическата си принадлежност, практика и идентичност, както и регионалната и племенна лоялност. *Няма информация за действия, представляващи преследване, извършени срещу лица само заради факта, че са сунитски араби. Следователно, самият факт, че е сунитски арабин, по принцип не би обосновал основателен страх от преследване.*

При индивидуалната оценка дали има разумна степен на вероятност кандидатът да бъде насилствено вербуван от кюрдските сили съдът съобразява, че същият произхожда от област в С., която частично е под контрола на Сирийските демократични сили (SDF). Това обстоятелство, както и обективният факт, че кандидатът отговаря и на друго обстоятелство, влияещо на риска, а именно, че е мъж на възраст между 18 и 31 години, го прави изложен на по-висок риск от преследване по този признак. Фактът, че на по-висок риск са изложени кюрдите, не бива да омаловажава степента на опасност, доколкото визираните обстоятелства не са обсъждани в оспореното решение. В него административният орган е приел, че молителят не сочи данни, които са насочени пряко към личността му. Цитирана е информация за страната на произход по Справка вх. №МД-02-650 от 15.12.2025 г. с данни за дейността на ВКБООН, както и, че преходната администрация в С. е премахнала задължителната наборна военна служба. Дължим е извод, че в оспореното решение изобщо не е обсъден новонаведеният факт за наличие на опасност от преследване поради опасност от принудително вербуване от кюрдските сили. Както се посочва в Насоките на EUAA принудителното набиране е от толкова тежък

характер, че би се считало за преследване. В допълнение и както се посочи, при кандидата се установяват индивидуални обстоятелства, които го правят изложен на риска от преследване по този мотив – като произхождащ от област в С., която частично е под контрола на Сирийските демократични сили (SDF), както и поради факта, че е мъж на възраст между 18 и 31 години. Според съда, тези обстоятелства отговарят и на втората стъпка от дължимата проверка по чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ, а именно новоизтъкнатите елементи от бежанската история са от съществено значение за личното положение на чужденеца и страната му на произход, тъй като са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8, ал.1 за предоставяне на международна закрила. Според съда, тези твърдения, освен, че не са били обект на изследване в оспореното решение, следва да бъдат предмет на изследване и преценка в производство по общия ред, вкл. с гаранцията да се проведе ново интервю с кандидата, в което да се изяснят евентуални противоречия в бежанската му история.

Тук е мястото да се посочи, че изготвените от Дирекция „МД“ – ДАБ справки съдържат информация относно задължителното включване в кюрдските отряди, която неправилно не е обсъдено в оспореното решение като относима към новонаведените от кандидата обстоятелства, релевантни за предоставяне на международна закрила. Според Справка вх. № МД-02-398 от 21.07.2025 г. задължителното набиране на войници в кюрдските райони продължава от 2021 г. въз основа на Закона за наборната повинност, приет от кюрдската администрация през юни 2019 г. и известен като "Задължението за самоотбрана" (Duty of S. Defence). Географски законът се прилага за районите на С. и Източна С., намиращи се под контрола, на водената от кюрдите Автономна администрация. Военната повинност, е задължителна за всички жители от мъжки пол, включително сирийски граждани и кюрди без гражданство, живеещи на териториите под контрола на Автономната администрация. Изменение от м. май 2021 г. разширява допустимостта за наборна служба до лица на възраст между 18 и 31 години. Сирийци от други части на страната, които са пребивавали в района повече от пет години, също са задължени да се присъединят към кюрдските въоръжени сили. Мъжете служат в Отрядите за народна защита (YPG), докато жените могат да се присъединят към женските YPJ-отряди на доброволна основа. Въпреки че според закона за кюрдската администрация членовете на етническите и религиозните малцинства са задължени да служат, според съобщенията, разпоредбите не се прилагат и такива лица по-скоро се присъединяват на доброволна основа. "Задължението за самоотбрана" трябва да бъде завършено до навършване на 40-годишна възраст и обикновено продължава шест месеца. В случай, че дадено лице откаже да се присъедини към кюрдските сили по свързани със съвестта съображения, или бъде арестувано поради отказ да се присъедини, "Задължението за самоотбрана" ще бъде за срок от 15 месеца като наказателна мярка, а закъснелите присъединили се трябва да служат още един месец. Сирийските демократични сили (SDF) и Отрядите за народна защита (YPG) са използвали принудително набиране в допълнение към системата за наборна служба, за да допълнят численост си. Има документирані случаи на произволни арести с цел вербуване, въпреки приложимите отлагания по образователни или медицински причини. Вербуваните лица преминават основно обучение и впоследствие са изпращани на линиите на съприкосновение. След законовото изменение от м. май 2021 г. са докладвани кампании на SDF в различни общности с арабско мнозинство за

арестуване и насилствено набиране, на мъже и жени на възраст между 18 и 31 години. Съобщава се, че части на SDF са издирвали млади мъже до домовете им и са арестували всеки, който е отказал да се съобрази с тези решения.

В оспореното решение не е обсъдено разделението на провинция Д. ал Зор, вкл. данните, че централно-западна ивица от **град** Д. ез-Зор до Х. също е под контрола на преходното правителство, докато южните и западните пустинни зони са класифицирани като „Територия на изгубения режим“. Не е събрана информация в коя от двете зони попада рожденният дом на кандидата и в тази връзка доколко е изложен на реална опасност от преследване по посочените по-горе причини като лице от мъжки пол, което поради възрастта си е с повишена опасност от принудително вербуване.

В допълнение, в случай, че при разглеждането по същество на последващата молба за закрила на У. О. К. административният орган не намери основание за предоставяне на закрила по чл.8, ал.1 от ЗУБ, то съдът намира, че е дължимо актуално обсъждане на основанието за субсидиарна закрила по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Според Насоките на EUAA по отношение на субсидиарната закрила по член 15(в) от Квалификационната директива (безразборно насилие в ситуации на въоръжен конфликт), в документа е предоставена оценка по губернатории, както следва:

- В С. няма райони, където степента на безразборно насилие достига изключително високо ниво или високо ниво.
- В губернаторствата А., Д., Д. ез-Зор, Х., Х., Х., И., Л., К., Р., Селски Д., С. и Т. се извършва безразборно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се покажат съществени основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в тези райони, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда.
- В губернаторство Д. се счита, че като цяло няма реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR.

В т.5.3. от Насоките на EUAA се съдържат следните указания по приложението на член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС:

В североизточна С. продължава дългогодишното напрежение между Сирийските демократични сили (SDF) и Сирийската национална армия (SNA), коренящо се в кюрдските искания за автономия. Разногласията между SDF и преходното правителство остават, особено по отношение на интеграцията на военните и гражданските институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (DAANES) в държавната структура, въпреки споразумението, постигнато през март 2025 г. През август 2025 г. в губернаторство Д. ез-Зор бяха съобщени спорадични сблъсъци между местни племенни бойци и SDF. *От началото на септември 2025 г. сблъсъците между SDF и силите на преходното правителство се засилиха*

Най-голям брой инциденти, свързани със сигурността, са се случили през месеците юли и август 2025 г. Три губернатории са регистрирали най-голям брой инциденти, свързани със сигурността: Д. ез-Зор (332), С. (206) и А. (187). Повечето битки в Д. ез-Зор са включвали сблъсъци между Сирийските демократични сили (SDF) и И., SDF и неидентифицирани въоръжени групировки, както и SDF и племенни милиции.

Към средата на септември 2025 г. в С. е имало около 7 милиона вътрешно разселени лица, живеещи в приемни общности (около 4,8 милиона) и места за настаняване на вътрешно разселени лица. Повечето вътрешно разселени лица са били разположени в провинциите И. (30,06%), А. (22,5%), селски райони на Д. (13,15%) и Д. (8,3%).

Офанзивата, която започна през ноември 2024 г. и доведе до падането на режима на А., и насилието през юли в С. предизвикаха по-нататъшно разселване, като към 18 септември 2025 г. са регистрирани над 892 000 нови вътрешно разселени лица. По отношение на завръщането на вътрешно разселени лица, ВКБООН съобщи, че 1 855 698 души са се завърнали по домовете си от 27 ноември 2024 г. (972 085 от 8 декември 2024 г.). Най-много завръщания на вътрешно разселени лица са регистрирани в губернаторствата А. (39,9%), Х. (16,2%), И. (14,1%) и Х. (14%).

Съобщава се, че невзривени боеприпаси (НБС), експлозивни остатъци от войната (ЕОВ), противопехотни мини и импровизирани взривни устройства (С.) са широко разпространени, засягайки жилищни райони, земеделски земи, инфраструктура и ключови пътища за достъп – особено в губернаторствата И., Д. ез-Зор, А., Р., Х. и селските райони на Д.. Д. ез-Зор е сред най-силно замърсените региони, като представлява приблизително една четвърт от всички подобни инциденти. Между 8 декември 2024 г. и 1 юни 2025 г. 532 инцидента, включващи взривни вещества, доведоха до 1052 жертви (428 убити и 624 ранени), от които 360 деца. Районите с най-високо замърсяване с взривни вещества са А., Р., Д. ез Зор, И. и Х.. Д. ез Зор е отговорен за поне една четвърт от всички регистрирани инциденти. Жертвите непрекъснато се увеличават в началото на 2025 г., особено в региони с интензивен конфликт и ограничен достъп за хуманитарни партньори. Забележителни засегнати райони включват М., А. ал-А./Кобани, Р. ал-А., Т. А. и провинция Д. ез-Зор.

Както се посочи, според Насоките на ЕУАА за всички провинции на С. се приема, че безогледно насилие е налице, но не на високо ниво, и е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС. Следователно, приложимо е тълкуването, дадено в т.39 от Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, според което в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход.

Т.5.3.3.б (стр.72 от Насоките):

Само присъствие: Зони, в които степента на безогледно насилие достига толкова изключително високо ниво, че има сериозни основания да се смята, че гражданин, върнат в съответния район, единствено поради присъствието си там, би бил изправен пред реален риск да бъде изложен на сериозната заплаха, посочена в член 15(в) от QD/QR. Съответно, не са необходими допълнителни индивидуални елементи, за да се обосноват нуждите от субсидиарна закрила съгласно член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива райони.**

Високо ниво на безразборно насилие: Зони, където „простото присъствие“ не би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR, но където безразборното насилие достига високо ниво. Съответно, е необходимо по-ниско ниво на отделни елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат съществени основания да се смята, че гражданин, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR. **В С. не са идентифицирани такива зони.**

Безогледно насилие, което не е на високо ниво: Райони, където се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на индивидуални елементи (вж. Сериозна и индивидуална заплаха), за да се покажат сериозни основания да се смята, че граждански гражданин, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от QD/QR.

Районите, оценени като принадлежащи към тази категория, както и основните елементи, довели до тази оценка, са посочени по-долу:

Д. ез-Зор

Северните и североизточните райони на Д. ез-Зор са под контрола на Сирийските демократични сили (С.). К. на река Е., простиращ се от западната граница на Р. до източната граница на И., до голяма степен се държи от преходното правителство, въпреки че проасадски елементи поддържат присъствие в райони като Ал-М. и А. К.. Райони като Б. и околностите на нефтените находища Т./О. остават спорни между С. и преходните власти. Централно-западна ивица от [населено място] ез-Зор до Х. също е под контрола на преходното правителство, докато южните и западните пустинни зони са класифицирани като „Територия на изгубения режим“. През август 2025 г., с *ескалацията на политическото напрежение между преходното правителство и С.*, няколко арабски племенни лидери *обявиха мобилизационни усилия* и публично поискаха въоръжени действия срещу С.. Въпреки това тези племена останаха фрагментирани, като някои племенни фракции поддържаха сътрудничеството си със С.. *От началото на септември 2025 г. нататък конфронтации между SDF и силите на преходното правителство се засилиха.*

Водената от САЩ Международна коалиция остава активна, но е намалила операциите си от април 2025 г. SDF засили позициите си през май след частично изтегляне на американските войски и затваряне на бази, включително в Г. В. и Е.. Разузнавателна информация за свързани с И. въоръжени групировки близо до иракската граница съобщава, че е забавила пълното изтегляне на САЩ. Клетки на И. продължават да действат в губернаторството. SDF са извършили акции, насочени към симпатизанти на преходното правителство, дезертъори и други. Службата за обща сигурност (GSS) е арестувала останки от режима на А. и лица, свързани с подкрепяни от И. групировки. Атаките на И. продължават срещу цивилни, SDF и преходните сили, което води до полицейски час и операции по сигурността. Неидентифицирани въоръжени групировки също са насочени към цивилни и служители по сигурността.

ACLEД е регистрирал 638 инцидента със сигурността (средно 25,8 инцидента със сигурността на седмица) в губернаторство Д. ез-Зор в периода от 9 декември 2024 г. до 31 май 2025 г. *Инцидентите с насилие* срещу цивилни лица са регистрирани почти постоянно през целия този период, с намаление през декември и пик през януари 2025 г. *Битки* също са докладвани почти постоянно през този период. Инцидентите с експлозии/дистанционно насилие също са били стабилни през тези месеци, с известен спад само през май 2025 г. В периода 1 юни – 26 септември 2025 г. в Д. ез-Зор са регистрирани 332 инцидента със сигурността, представляващи средно 19,2 инцидента със сигурността на седмица. Според данни на ACLED, повечето битки са включвали сблъсъци между SDF и И., SDF и неидентифицирани въоръжени групировки, както и SDF и племенни милиции. От 9 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. ACLED е регистрирал 970 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 23,1 инцидента на седмица.

Предвид тези показатели, включително интензивността и честотата на инцидентите, свързани със сигурността, може да се заключи, че в провинция Д. ез-Зор се извършва безразборно насилие, макар и не на високо ниво. *Въпреки това, трябва да се отбележи, че наличието на множество въоръжени лица, напрежението между Сирийските демократични сили (SDF) и преходното правителство, междуконфесионалното напрежение и продължаващото насилие, включително целенасочени атаки и военни остатъци, допринасят за силно нестабилна среда за сигурност в провинция Д. ез-Зор.*

Съдът съобщава, че официалната информация относно област Д. ал Зор съдържа данни за силно нестабилна среда за сигурност, каквито не са изнесени за други провинции. Безспорно, в контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход. Като се вземе предвид, че интензивността на въоръжени сблъсъци и среда на несигурност в област Д. ал Зор е по-висока в сравнение с други провинции на С. е дължим извод, че е необходимо по-ниско ниво на отделни индивидуални обстоятелства при кандидата за закрила. Относно У. О. К. такива лични обстоятелства са налице, а именно гореспоменатите възраст и пол, поради които той е изложен в по-висока степен при евентуално връщане в страната на произход да претърпи тежките посегателства по чл.9, ал.1 ,т.3 от ЗУБ, доколкото може принудително да бъде включен в наличните в област Д. ал Зор въоръжени конфликти. Тези индивидуални обстоятелства на кандидата следва да бъдат преценени във връзка с актуалната обстановка в провинция Д. ал Зор и като основание за предоставяне на закрила по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Тук е мястото съдът да отбележи като споделим подходът на административния орган по преценка на доказателствената стойност на източниците на информация относно страната на произход. Съгласно чл.10, пар.3, б. «б» от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки гарантират, че решенията по молбите за международна закрила се вземат от решаващия орган след извършване на подходящо разглеждане. За тази цел те гарантират, че е набавена точна и актуализирана информация от различни източници, като например ЕСПОУ (сега EUAA, бел. моя) и Върховния комисариат за бежанците на Организацията на обединените нации (ВКБООН), както и съответните международни организации за защита на правата на човека, по отношение на общата обстановка в страната на произход на кандидата. Ръководни принципи на EUAA при събиране на информация за страната на произход са неутралност, обективност, релевантност, използваемост, прозрачност, публичност, кръстосана проверка на информацията. Подобни стандарти често са непостижими или непроверими при медийните публикации, поради което е логично изключването на съдържащата се в тях информация като „неофициална“, т.е. която не произхожда от организациите, посочени в чл.10, пар.3, б. «б» от Директива 2013/32/ЕС.

Такъв „неофициален“ източник е напр. Новинарска агенция Х. (съкратено ANHA, Hawar News), която е свързана с Автономната администрация на С. и Източна С. (AANES) и нейните въоръжени сили Сирийските демократични сили (SDF), каквито са в значителната си част представените от жалбоподателя медийни публикации. Обективен факт е, че тази неофициална информация потвърждава по-високо ниво на насилие в провинцията, от която произхожда кандидатът, напр.:

ANHA, 03 април 2026 г.: Тялото на дете е намерено в Д. ез-Зор, а двама млади мъже са

убити в Р. Единият е прострелян от неизвестни нападатели, а другият от турска жандармерия, на фона на ескалиращо беззаконие. При отделен инцидент млад мъж беше убит в западната част на Р. в четвъртък сутринта, след като беше застрелян от неизвестни въоръжени мъже в село Ал-Б., източно от град Ал-М.. След това нападателите избягаха на неизвестно място. Друг млад мъж беше убит от турски граничари (жандармерия), докато се опитваше да премине границата от Р. ал-А./Т. А. в провинцията Р. с Т. нелегално. Той беше от село Ал-К., западно от Р. *Тези инциденти се случват на фона на ескалиращата престъпност и беззаконието в няколко сирийски региона, където убийствата и атентатите стават все по-чести.*

АННА, 01 март 2026 г.: Въоръжена атака срещу контролно-пропускателен пункт на временното правителство в провинция Д. ез-Зор. Най-малко един човек е ранен при нападението, насочено срещу контролно-пропускателен пункт на Службата за обща сигурност, свързана с временното правителство, близо до входа на град ал-Д. в провинция Д. ез-Зор.

АННА, 25 февруари 2026 г.: Военни и охранителни обекти на временното правителство са нападнати в Д. ез-Зор. Въоръжени мъже са нападнали военни щабове и центрове за сигурност, принадлежащи на временното правителство в А. К., Ал-С. и Б. в Д. ез-Зор, без информация за жертви. Сирийската обсерватория за правата на човека съобщи, че бойци, вероятно свързани с И., са атакували военни и охранителни позиции, принадлежащи на сирийското временно правителство в източната част на Д. ез-Зор. Обсерваторията заяви, че неидентифицирани въоръжени мъже са открили огън с картучници по щаба на 86-та дивизия в [населено място], но няма съобщения за жертви или материални щети. Тя отбеляза също нападение срещу контролно-пропускателен пункт в [населено място], както и нападение срещу център за сигурност в [населено място] в източната част на Д. ез-Зор.

АННА, 23 февруари 2026 г.: 12 инцидента със сигурността за един ден в С.. Различни райони в цяла С. станаха свидетели на 12 престъпления и инциденти със сигурността вчера, включително убийства и въоръжени нападения в Р., Д. ез-Зор, Т. А. и Х.. През последните часове в различни региони на С. бяха регистрирани 12 престъпления, инциденти, свързани със сигурността, и едновременни нарушения. Те включваха въоръжени нападения, операции за убийства и експлозии на противопехотни мини, довели до детски жертви, в допълнение към нарастващото напрежение по отношение на сигурността. В източната част на Д. ез-Зор въоръжена група нападна контролно-пропускателен пункт, принадлежащ на силите за сигурност на временното сирийско правителство в град Ал-Б.. Няма потвърдена информация за жертвите. В същия град неидентифицирани въоръжени мъже отправиха директен огън по друг контролно-пропускателен пункт близо до градския мост, без потвърдени човешки жертви.

АННА, 10 февруари 2026 г.: Местни източници съобщиха, че мина, взривена докато превозно средство е преминавало близо до [населено място] в западната част на Д. ез-Зор. Експлозията уби А. ал-М. ал-М. и дъщеря му, както и дъщерята на Х. ал-М. ал-М.. Всички жертви са от [населено място]. В няколко района на Д. ез-Зор продължават да се случват повтарящи се инциденти, причинени от военни остатъци и противопехотни мини, което представлява постоянна заплаха за живота на цивилното население, особено в селскостопанските райони и по неасфалтирани пътища.

АННА, 18 януари 2026 г.: Жестоки сблъсъци в източната част на Д. ез-Зор: *Наемници на временното правителство предприеха атаки срещу позиции на Сирийските*

демократични сили (SDF) в няколко града в източната част на Д. ез-Зор, което доведе до избухването на жестоки сблъсъци. Медийният център на Сирийските демократични сили обяви, че силите им са отблъснали атаки, извършени от наемници на временното правителство срещу позициите им в градовете Г., А. Хамам, Ал-К., Ал-Д. и Ал-Т. в източната част на Д. ез-Зор. В изявлението се обяснява, че атаките са довели до ожесточени сблъсъци между Сирийските демократични сили и наемниците, които все още са продължавали към момента на писане на този доклад. Медийният център на Сирийските демократични сили подчерта, че тези атаки са част от опитите за дестабилизиране на региона, докато Сирийските демократични сили продължават да защитават цивилното население и да защитават районите си от всякакви заплахи.

Макар и неофициална, визираната актуална информация конкретно относно област Д. ал Зор потвърждава необходимостта от актуална преценка на ситуацията със сигурността в тази провинция по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС. За пълнота следва да се отбележи, че предоставената от Министерство на външните работи на Република България информация относно С. е непълно неотнормима, доколкото е насочена изцяло към българските граждани и евентуални техни пътувания. Неотнормима е и предоставената на адв. Б. информация по ЗДОИ.

Също за пълнота следва да се отбележат като недоказани и неоснователни твърденията на кандидата за преследване по причина, че е завършил Ирански колеж в [населено място] ал Зор, което не се възприемало от новото временно правителство. Според информацията от т.4.2. на цитираните Насока на ЕУАА относно лицата, възприемани като противопоставящи се на преходното правителство: «Този профил се отнася до цивилни лица, възприемани от преходното правителство като противопоставящи се на него. Той обхваща редица дейности, като например изразяване на несъгласие с политиките, действията или властта на преходното правителство, както и членство в политически партии и активизъм, като например участие в протести. В. 4.1. Лица, свързани с бившето правителство на С., за положението на лицата, възприемани като свързани с предишния режим. В. 4.7. Журналисти и други медийни специалисти за положението на лица, активни в журналистически и медийни дейности. Този профил не включва членове на въоръжени групировки, които са разгледани отделно. В. 4.6. Лица с предполагаеми връзки с И., 4.1.1. (Бивши) членове на въоръжените сили на А. и проасадските въоръжени групировки, както и членове на SDF/YPG в 4.9.2. Кюрди». Жалбоподателят няма визираните индивидуални характеристики.

По изложените съображения, последващата молба за закрила на кандидата неправилно и незаконосъобразно е разгледана в производство по допустимост, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и делото, като преписка, върнато на административния орган за разглеждането ѝ в общо производство.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на сторените в производството разноски, но тъй като липсва искане в тази насока, разноски не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, **Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на У. О. К., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място] ал Зор, гражданин на Сирийска арабска република, Решение № 9-В от 22.01.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-74 от 07.01.2026 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молба за международна закрила рег. № КП-01-74 от 07.01.2026 г. при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: